

Informe jurídic emès a petició de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública en relació amb la reclamació presentada per una ciutadana contra un Consorci sanitari per la denegació d'accés a documentació relacionada amb la seva situació laboral i la seva història clínica

La Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP) demana a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) que emeti un informe sobre la reclamació presentada per una ciutadana contra un Consorci sanitari per la denegació de l'accés a documentació relacionada amb la seva situació laboral i la seva història clínica.

Analitzada la sol·licitud, que s'acompanya d'una còpia de l'expedient administratiu tramitat davant la GAIP, i vist l'informe de l'Assessoria Jurídica, s'emet l'informe següent.

Antecedents

1. En data 15 de desembre de 2021, una ciutadana presenta una sol·licitud d'accés a documentació diversa, al Consorci Sanitari, en concret, a un hospital del consorci. La sol·licitant, que segons es desprèn de l'expedient és treballadora de l'Hospital esmentat, sol·licita informació sobre la seva jornada laboral (sol·licituds de canvi de servei i calendari laboral dels darrers 13 anys, punts 1 i 2 de la sol·licitud), sobre un "incident hostil" que segons la sol·licitant hauria sofert en l'àmbit laboral (punt 3 de la sol·licitud), i sobre els accessos a la seva història clínica hospitalària i història clínica compartida -HC3-, que s'haurien produït des de l'Hospital (punt 4 de la sol·licitud).

2. Consta en l'expedient còpia de l'escrit de data 14 de gener de 2022 del Consorci Sanitari, en el qual s'informa la sol·licitant de diverses qüestions organitzatives de l'entitat, en relació amb les qüestions formulades. En concret, respecte la traçabilitat d'accessos a la història clínica compartida (HC3), el Consorci remet a la sol·licitant al Departament de Salut i, pel que fa a la història clínica del propi Hospital, s'informa de la pròrroga del termini per a donar resposta, segons allò establert a l'article 12.3 de l'RGPD i l'article 24 de l'LTC.

3. En data 17 de gener de 2022, la persona sol·licitant presenta reclamació davant la GAIP, en la que exposa que el Consorci no li hauria facilitat la informació sol·licitada. En concret, la reclamant explica que:

"Se ha solicitado diferentes documentos en registro fecha 15/12/2021 (15/12/055-G) CSA Hospital (...). La empresa no entrega ninguna de la documentación solicitada solicitando una prorroga de 2 meses unicamente para entregar la documentación solicitada el punto 4 del registro 15/12/055-G.

En cuanto a los puntos 1,2,3 no aporta la documentación solicitada y en cuanto al punto 4 añadir que queda manifiesto por su escrito que no entregará lo que realmente se pide, ya que no piensan entregar en esos dos meses para el punto 4 los accesos que se han producido desde dentro de la institución la Hc3 que es la historia compartida, unicamente hacen

referencia a entregar historia clínica y he solicitado que se entreguen ambos documentos consultados.”

4. En data 20 de gener de 2022, la GAIP comunica al Consorci la reclamació presentada, i li sol·licita l'emissió d'informe, l'expedient complet relatiu a la sol·licitud d'accés a la informació pública, i la identificació de les terceres persones afectades per l'accés que es reclama, si n'hi ha.

5. En data 26 de febrer de 2022, la GAIP sol·licita a aquesta Autoritat que emeti l'informe previst per l'article 42.8 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, en relació amb la reclamació presentada.

Fonaments Jurídics

I

De conformitat amb l'article 1 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, l'APDCAT és l'organisme independent que té per objecte garantir, en l'àmbit de les competències de la Generalitat, els drets a la protecció de dades personals i d'accés a la informació que hi està vinculada.

L'article 42.8 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, que regula la reclamació contra les resolucions en matèria d'accés a la informació pública, estableix que si la denegació s'ha fonamentat en la protecció de dades personals, la Comissió n'ha de demanar informe a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, el qual ha de ser emès en el termini de quinze dies.

Per això, aquest informe s'emet exclusivament pel que fa a la valoració de la incidència que l'accés sol·licitat pot tenir respecte de la informació personal de les persones afectades (article 4.1 del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de les dades personals (en endavant, RGPD).

Per tant, queda fora de l'objecte d'aquest informe qualsevol altre límit o aspecte que no afecti les dades de caràcter personal que constin en la informació sol·licitada, com seria el cas del límit establert a l'article 21.1.b) de l'LTC, relatiu a la investigació o la sanció d'infraccions penals, administratives o disciplinàries l'aplicació del qual podria comportar que el dret d'accés de la persona reclamant hagi d'ésser denegat o restringit als efectes de protegir la investigació.

El termini transcorregut per a l'emissió d'aquest informe pot comportar una ampliació del termini per resoldre la reclamació, si així ho acorda la GAIP i es notifica a totes les parts abans que conclougui el termini per resoldre.

En conseqüència, el present informe s'emet en base a les esmentades previsions de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

D'acord amb l'article 17.2 de la Llei 32/2010, aquest informe es publicarà al web de l'Autoritat un cop notificat a les persones interessades, amb l'anonimització prèvia de les dades de caràcter personal.

II

Segons la reclamació a la GAIP, presentada en data 17 de gener de 2022, la persona reclamant, treballadora de l'Hospital, hauria sol·licitat al Consorci diversa informació referida al seu calendari laboral, a un incident que s'hauria produït en l'àmbit laboral -que la reclamant qualifica d'hostil-, i també sobre els accessos a la seva història clínica hospitalària i sobre els accessos que, des de l'Hospital, s'haurien produït a la història clínica compartida (HC3).

La persona reclamant explica, en la reclamació presentada a la GAIP, que el Consorci no li hauria entregat la documentació sol·licitada.

Situada la reclamació en aquests termes, cal partir de la base que la normativa de protecció de dades s'aplica als tractaments que es duguin a terme sobre qualsevol informació sobre persones físiques identificades o identificables (art. 4.1 RGPD).

L'article 4.2) de l'RGPD considera "*«tratamiento»: cualquier operación o conjunto de operaciones realizadas sobre datos personales o conjuntos de datos personales, ya sea por procedimientos automatizados o no, como la recogida, registro, organización, estructuración, conservación, adaptación o modificación, extracción, consulta, utilización, comunicación por transmisión, difusión o cualquier otra forma de habilitación de acceso, cotejo o interconexión, limitación, supresión o destrucción»*".

L'article 6 de l'RGPD estableix que per dur a terme un tractament, com ara la comunicació de dades necessària per atendre una sol·licitud d'accés, cal comptar amb una base jurídica que legitimi el tractament, ja sigui el consentiment de la persona afectada (apartat 1.a)), ja sigui alguna de les altres bases legitimadores que s'hi preveuen, com ara, que el tractament sigui necessari per al compliment d'una obligació legal aplicable al responsable del tractament (apartat 1.c)).

Tal com es desprèn de l'article 6.3 de l'RGPD i recull expressament l'article 8 de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (LOPDGDD), el tractament de dades només podrà considerar-se fonamentat en aquesta base jurídica de l'article 6.1.c) de l'RGPD quan així ho estableixi una norma amb rang de llei.

Alhora, segons l'article 86 de l'RGPD: "*Los datos personales de documentos oficiales en posesión de alguna autoridad pública o u organismo público o una entidad privada para la realización de una misión en interés público podrán ser comunicados por dicha autoridad, organismo o entidad de conformidad con el Derecho de la Unión o de los Estados miembros que se les aplique a fin de conciliar el acceso del público a documentos oficiales con el derecho a la protección de los datos personales en virtud del presente Reglamento.*"

La Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTC), reconeix a les persones el dret d'accés a la informació pública, entenent-se com a tal "*la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència*

de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei" (article 2.b) i 18 LTC).

En termes similars es pronuncia la Llei estatal 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LT), en els seus articles 12 (dret d'accés a la informació pública) i 13 (informació pública).

La informació relativa als treballadors de què disposa l'empresa (en aquest cas, la informació de la reclamant) relacionada amb situacions diverses que es poden produir en l'àmbit laboral i que haurien afectat aquesta treballadora, així com la informació relativa a la seva història clínica i a l'assistència sanitària que ha rebut la reclamant com a pacient de l'Hospital i del sistema públic de salut, és *"informació pública"* a efectes de l'article 2.b) de l'LTC.

L'article 24.3 de l'LTC estableix que *"les sol·licituds d'accés a la informació pública que es refereixin només a dades personals del sol·licitant s'han de resoldre d'acord amb la regulació del dret d'accés que estableix la legislació de protecció de dades de caràcter personal."*

Ara bé, tot i que entre la informació sol·licitada hi pugui haver, en bona part, dades de la pròpia reclamant com a treballadora i, si escau, com a pacient de l'Hospital, la previsió de l'article 24.3 LTC no concorreria en aquest cas per al conjunt d'informació sol·licitada, ja que aquesta no conté exclusivament dades de la reclamant, sinó també dades d'altres persones físiques que puguin constar en la documentació i informació sol·licitada.

Dit això, la informació pública es troba sotmesa al règim d'accés previst en aquesta normativa, que estableix, com a criteri general, que el dret d'accés a la informació pública només pot ser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis (article 20 i ss. LTC).

Concretament, pel que fa a la informació reclamada que conté dades personals, cal valorar si el dret a la protecció de dades de les persones afectades justificaria o no la limitació del dret d'accés a la informació pública que invoca la reclamant. Així, caldrà tenir en compte la normativa de transparència, en concret, les previsions dels articles 23 i 24 de l'LTC.

III

- Punts 1 i 2 de la reclamació: Sol·licitud d'informació relativa als horaris i el calendari laboral de la reclamant:

a) "PUNTO 1

CAMBIO DE SERVICIO /ICAM

No estoy pidiendo explicaciones a la institución, sino la documentación pertinente sobre la resolución del ICAM que son hechos probados y que han omitido en su respuesta. Copia de todas las solicitudes de ampliación, cambio de servicio registrados por mi durante los últimos 13 años, incluidos todos los registros en Gerencia (...).

b) "PUNTO 2. CALENDARIO 2021 VERSUS CALENDARIO 2022".

En síntesi, segons es desprèn de l'escrit adreçat a la GAIP i de l'expedient, la reclamant considera que l'Hospital no hauria seguit les recomanacions que l'Institut Català d'Avaluacions Mèdiques (ICAM) hauria fet en relació amb la seva situació i les seves condicions de treball. Segons la reclamant, l'Hospital no hauria atès les seves reiterades sol·licituds de millora o canvi de jornada i horaris de treball. La reclamant demana conèixer els motius pels quals, segons ella, no s'haurien seguit aquestes recomanacions. La reclamant també sol·licita que se l'informi sobre la tramesa al Comitè d'Empresa de documentació referent al seu cas.

Per altra banda, la reclamant demana conèixer el motiu pel qual se li hauria modificat “*de manera unilateral*” el seu calendari laboral respecte del de l'any 2021; conèixer qui hauria autoritzat aquest canvi; i per quin motiu. En l'escrit adreçat a la GAIP, la reclamant demana que se li facilitin els seus calendaris laborals dels darrers 13 anys.

Així doncs, en els punts 1 i 2 de la reclamació, la reclamant sol·licita documentació relativa a les seves pròpies condicions laborals (jornada i horaris) i a la diferents sol·licituds que la pròpia interessada hauria formulat al llarg dels anys en relació amb aquesta qüestió la seva situació com a treballadora de l'Hospital, així com informació relativa a la seva tramitació.

La informació reclamada té a veure amb la resolució de l'ICAM que esmenta la reclamant. Cal tenir en compte que l'ICAM té per funció, entre d'altres, revisar o avaluar l'estat de salut de persones en situació de baixa mèdica i decidir la continuació de la baixa o l'alta mèdica, d'incapacitat temporal o permanent.

L'article 23 de l'LTC disposa que:

“Les sol·licituds d'accés a la informació pública han d'ésser denegades si la informació que es vol obtenir conté dades personals especialment protegides, com ara les relatives a la ideologia, l'afiliació sindical, la religió, les creences, l'origen racial, la salut i la vida sexual, i també les relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives que no comportin l'amonestació pública a l'infractor, llevat que l'afectat hi consenti expressament per mitjà d'un escrit que ha d'acompanyar la sol·licitud.”

Ara bé, en el cas que ens ocupa, atesa la informació disponible, cal tenir en compte que la informació de salut que podria contenir la documentació sol·licitada seria informació de la pròpia persona reclamant, i no d'altres persones. La persona reclamant, com a titular de la seva informació personal, inclosa la informació de salut de què pugui disposar l'Hospital vinculada amb la informació que reclama, ha de tenir accés a aquesta informació (ex. art. 15 RGPD).

Per tant, la previsió de l'article 23 LTC, no suposa cap impediment per a poder donar accés a la reclamant a la seva pròpia informació de salut relacionada amb la sol·licitud examinada (punts 1 i 2).

Pel que fa a l'accés a dades diferents de les previstes a l'article 23 LTC, caldrà aplicar l'article 24.2 de l'LTC, que disposa el següent:

“2. Si es tracta d'altra informació que conté dades personals no incloses a l'article 23, es pot donar accés a la informació, amb la prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la

divulgació i els drets de les persones afectades. Per a dur a terme aquesta ponderació s'ha de tenir en compte, entre altres, les circumstàncies següents:

- a) El temps transcorregut.*
 - b) La finalitat de l'accés, especialment si té una finalitat històrica, estadística o científica, i les garanties que s'ofereixin.*
 - c) El fet que es tracti de dades relatives a menors d'edat.*
 - d) El fet que pugui afectar la seguretat de les persones.*
- (...).*"

D'entrada, cal fer avinent que, segons la informació disponible, la reclamant demana informació referida, únicament, a la seva situació laboral particular, i no a les condicions de treball (calendari i horaris) d'altres treballadors de l'Hospital.

Als efectes de la ponderació de l'article 24.2 LTC, cal recordar que el dret d'accés a la pròpia informació personal (en els termes de l'article 15 RGPD) pot ser un element decisiu.

En atenció al dret d'accés a la pròpia informació (art. 15 RGPD), no hi hauria inconvenient en donar a la reclamant accés a informació que faci referència únicament a la seva persona i que consti en la documentació de què disposi l'Hospital. Per altra banda, en el cas examinat no s'aprecia l'existència de cap límit al dret d'accés reconegut a l'article 15 RGPD, ni cap altra circumstància que aconselli limitar l'accés de la reclamant a les seves pròpies dades personals.

Per tant, la reclamant ha de poder accedir a la informació referida a la seva persona, de la qual disposi el Consorci (l'Hospital), en concret, la informació relativa a les seves pròpies condicions laborals (calendari laboral i horaris assignats com a treballadora de l'Hospital), i als canvis que s'hagin produït en aquestes condicions. Així mateix, la reclamant ha de poder conèixer la informació sobre l'aplicació, si escau, de les recomanacions de l'ICAM respecte la seva jornada laboral com a treballadora de l'Hospital.

Dit això, i a banda de la informació referida a la pròpia reclamant, en la informació referida als punts 1 i 2 de la reclamació podrien constar-hi dades dels professionals que han tramitat les sol·licituds de la reclamant, o que han intervingut en la presa de decisions referides al calendari laboral de l'afectada.

Pel que fa a aquesta informació cal tenir en compte que l'apartat 1 de l'article 24 LTC, disposa el següent: *"S'ha de donar accés a la informació pública si es tracta d'informació directament relacionada amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració que contingui dades personals merament identificatives llevat que, excepcionalment, en el cas concret hagi de prevaler la protecció de dades personals o altres drets constitucionalment protegits."*

Segons l'article 70.2 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública (RLTC):

"2. Als efectes del que preveu l'article 24.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, són dades personals merament identificatives les consistents en el nom i cognoms, el càrrec o lloc ocupat, cos i escala, les funcions desenvolupades i el telèfon i les adreces, postal i electrònica, de

contacte professional, referides al personal al servei de les administracions públiques, alts càrrecs i personal directiu del sector públic de les administracions públiques.

(...).”

Per tant, des de la perspectiva de la normativa de protecció de dades tampoc no hi hauria inconvenient per a l'accés de la reclamant a les dades merament identificatives dels seus superiors jeràrquics, o que hagin intervingut en la presa de decisions relatives a la jornada laboral de la reclamant, o d'empleats públics -del Consorci, de l'Hospital o de l'ICAM, si escau-, que puguin constar en la informació reclamada en els punts 1 i 2, esmentats.

IV

- Sol·licitud relativa a “l'incident hostil” al qual es refereix la reclamant

La reclamant, en la sol·licitud adreçada al Consorci i en la reclamació posterior a la GAIP, també sol·licita informació sobre un “incident hostil” que, segons explica, s'hauria produït en l'entorn laboral. En síntesi, la reclamant explica que hauria sofert un enfrontament amb una metgessa de l'Hospital, en relació amb la seva feina com a tècnic de radiologia de l'Hospital. Segons la reclamant, se li hauria recriminat la no realització d'una prova mèdica a un pacient en una franja horària en la que, segons la reclamant, no hi havia un metge responsable de fer o, si escau, de supervisar la prova. La reclamant explica que hauria demanat còpia del protocol d'actuació, metge responsable de protocol·litzar els estudis de radiologia, data del protocol i possibles modificacions.

En relació amb aquest incident, la reclamant explica que *“No se me ha informado de las actuaciones llevadas, análisis, investigación por prevención sobre este incidente hostil, ni copia de registro de gerencia a prevención, las cuales las reclamo (...).”*

D'entrada, entre la informació sol·licitada hi podria haver documents que no continguin dades personals o, que només continguin dades personals merament identificatives de les persones que han intervingut en l'aprovació dels documents. Seria el cas, per exemple, dels protocols d'actuació de l'Hospital per gestionar incidents en àmbit laboral, o documents similars que pugui demanar la reclamant.

Des de la perspectiva de la normativa de protecció de dades, i d'acord amb l'article 24.1 LTC i 70.2 RLTC, als que ja ens hem referit, no hi hauria obstacle per donar accés a la reclamant a aquest tipus de documents.

Dit això, en l'escrit de data 14 de gener de 2022, adreçat a la reclamant, el Consorci exposa que *“No consta cap tipus d'incident hostil en el procediment que la institució té establert per a aquesta finalitat i que vostè també coneix. **No obstant**, les decisions de gestió, de protocol·lització i d'organització del servei són responsabilitat de la Directora del seu servei.”*

De la resposta del Consorci, sembla que no s'hauria obert un procediment específic en relació amb l'incident descrit, malgrat la denúncia verbal que hauria fet la reclamant, segons aquesta. Ara bé, sens perjudici que no s'hagi formalitzat o obert un expedient específic per part de

l'Hospital, per la informació disponible no podem descartar que aquest disposi d'informació sobre les decisions de gestió o d'organització preses en relació amb l'incident. De fet, en la resposta de l'Hospital s'adreça a la reclamant a la Direcció de Servei corresponent, i sembla que s'indica que aquesta sí que podria tenir informació sobre l'incident.

En l'escrit de 15 de desembre, adreçat a l'Hospital, la reclamant explica que l'incident hauria afectat el desenvolupament de la seva feina i la realització d'una prova mèdica a un pacient. En concret, la reclamant exposa en el seu escrit de 15 de desembre de 2015 que l'incident estaria relacionat amb una prova mèdica que s'havia de realitzar a un pacient en una franja horària en la qual, segons ella, no hi havia el metge responsable de dur a terme o de protocol·litzar la dita prova.

En qualsevol cas, als efectes que ens ocupen, no podem descartar que l'Hospital disposi de la informació reclamada, més, tenint en compte que segons la informació disponible, l'incident hauria pogut afectar la realització d'una prova mèdica a un pacient, i que hi ha altres treballadors als quals es podria referir la informació, per exemple, els metges amb els que la reclamant hauria parlat, o el metge responsable de supervisar la prova en qüestió.

En cas que l'Hospital tingui informació sobre el dit incident es tractaria d'informació pública (art. 2.b) LTC). Per tant, cal analitzar si la reclamant hi podria tenir accés, tenint en compte les previsions dels articles 23 i 24 de l'LTC, esmentats.

Pel que fa a l'article 23 LTC, relatiu a l'accés a determinades categories de dades entre les quals hi ha les dades de salut, cal tenir en compte que qualsevol dada de salut de la pròpia reclamant de què pugui disposar l'Hospital vinculada d'alguna manera amb la seva situació laboral i amb l'incident descrit per ella mateixa, seria informació a la que aquesta hauria de tenir accés (ex. art. 15 RGPD).

Altra cosa seria que, en la informació en poder de l'Hospital relacionada amb el dit incident, hi pugui constar informació mereixedora d'especial protecció de terceres persones, atès que no es pot descartar que en la informació reclamada hi hagi dades de salut de persones diferents a la pròpia interessada, com ara dades de salut del pacient al qual se li havia d'efectuar la prova mèdica. Cal puntualitzar que en el cas que les dades de salut del pacient, contingudes a la informació reclamada, fossin únicament dades ja conegudes per la reclamant com a membre de l'equip assistencial que atén al pacient, lògicament l'article 23 LTC no limitaria aquest accés, que seria lícit en aplicació de la legislació d'autonomia del pacient i de protecció de dades.

Dit això, tampoc no podem descartar que hi hagi informació de salut d'altres persones, en concret, del metge que hauria hagut de fer o supervisar la realització de la prova mèdica (segons opinió de la reclamant), en el cas que l'absència del dit professional en dia de l'incident fos degut a un problema de salut del propi metge. En aquest cas, sí caldria excloure aquesta informació de l'accés de la reclamant, en aplicació de la previsió de l'article 23 LTC.

Per tant, en cas que constés informació de terceres persones en la documentació relacionada amb l'incident, sotmesa a la previsió de l'article 23 LTC, en els termes apuntats, aquesta informació hauria de quedar exclosa de l'accés sol·licitat.

A banda de la previsió de l'article 23 LTC, pel que fa a l'accés a la resta d'informació relacionada amb l'incident, de què disposa l'Hospital, caldrà aplicar l'article 24.2 LTC, citat.

Com ha quedat dit, el dret a conèixer la pròpia informació personal (art. 15 RGPD), és un element de ponderació especialment rellevant als efectes de l'article 24.2 LTC.

En atenció a l'exercici d'aquest dret personalíssim de la reclamant, no hi hauria inconvenient en donar-li accés a aquella informació que faci referència únicament a la seva persona i que consti en la documentació de què disposa l'Hospital (com ara informació de la Direcció de Servei responsable de l'organització del servei en què treballa la reclamant, a la que el propi Hospital remet a la reclamant, en l'escrit de 14 de gener de 2022-).

Això inclouria també el dret a conèixer la identitat de les persones que hagin aportat informació sobre l'episodi.

Sobre això, com ha fet avinent aquesta Autoritat (entre d'altres, en l'Informe IAI 54/2018, Informe IAI 34/2020, IAI 9/2021, o IAI 50/2021, que es poden consultar al web www.apdcat.cat), en base a l'article 15.1.g) RGPD, la persona reclamant tindria dret a conèixer no només la informació directa sobre la seva persona que tingui l'Hospital en relació amb l'incident, sinó també el dret a conèixer l'origen d'aquesta informació, cosa que comporta conèixer la identitat de les persones que hagin facilitat a l'Hospital informació sobre la reclamant.

Ara bé, això podria entrar en conflicte amb el dret a la protecció de dades dels treballadors afectats que hagin aportat informació. No es pot obviar que, de donar-se el cas, es tractaria de persones del mateix entorn laboral de la reclamant, i que la revelació del que hagin pogut dir o no dir sobre ella, en relació amb fets o comportaments seus, podria acabar afectant el propi entorn laboral i la situació d'aquestes persones.

Per aquest motiu, fem recordatori que cal atorgar el tràmit d'audiència previst a l'article 31 LTC per conèixer si existeixen circumstàncies personals o motius que puguin justificar la limitació del dret d'accés de la reclamant. Val a dir, però, que en el cas que ens ocupa no consta que hi hagi al·legacions de persones afectades que puguin limitar el dret d'accés a la pròpia informació de la reclamant.

En qualsevol cas, atesa la informació disponible, des de la perspectiva de la protecció de dades la reclamant hauria de poder accedir a la informació que, sobre ella i en relació amb l'incident en qüestió, pugui tenir l'Hospital, en els termes apuntats i sense que s'apreciï, atesa la informació disponible, l'existència de cap límit al dret d'accés reconegut a l'article 15 RGPD, ni cap altra circumstància que aconselli limitar l'accés de la reclamant a les seves dades.

A més, d'acord amb l'article 18.2 de l'LTC, l'exercici del dret d'accés no és condicionat a la concurrència d'un interès personal, i no resta subjecte a motivació ni requereix la invocació de cap norma. No obstant això, el fet que la persona sol·licitant expressi quina és la finalitat que persegueix i en definitiva els motius pels quals interessa conèixer la informació, pot ser rellevant a l'hora de ponderar i decidir sobre la prevalença entre el seu dret d'accés i el dret a la protecció de dades de les persones afectades (els professionals que haurien accedit a la història clínica de la persona reclamant).

De fet, la finalitat és un dels criteris de ponderació assenyalats per la mateixa LTC (article 24.2. b) LTC).

Apuntar, al respecte, que el dret d'accés a la informació pública pot respondre, legítimament, a interessos particulars. Sobre això, l'article 22.1 de l'LTC, en exigir que els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública siguin proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció, fa esment a la presa en consideració, en l'aplicació d'aquests límits, de *“les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.”*

Per la seva part, l'LT, fa esment a prendre en consideració el fet que el sol·licitant justifiqui llur sol·licitud d'informació en l'exercici d'un dret (article 15.3.b)).

L'accés a informació pública relacionada amb un incident com el que descriu la reclamant, podria ser rellevant a efectes d'avaluar la gestió realitzada des del Consorci en relació amb la gestió d'una situació de conflictivitat laboral que hauria afectat a la reclamant. Conèixer com s'ha gestionat -o no- un incident d'aquesta naturalesa per part del Consorci o l'Hospital, en concret, pot justificar l'accés a la informació sol·licitada per part de la treballadora directament afectada, tenint en compte la finalitat de la legislació de transparència (art. 1.2 LTC). La reclamant hauria de poder contrastar i valorar, a través de la informació que reclama, quina gestió s'ha fet de l'incident laboral que l'hauria afectat directament, i quines mesures s'han pres al respecte (per exemple, canvis en els protocols d'actuació, o en relació amb la presència o supervisió de determinats professionals, de les proves mèdiques a realitzar, etc.).

La informació reclamada podria incloure altra informació aportada per terceres persones (altres treballadors de l'Hospital, per exemple), no ja sobre la pròpia reclamant (qüestió a la que ja ens hem referit) sinó sobre les conseqüències que l'incident descrit hagi pogut tenir per a aquestes persones.

Donar a conèixer determinades circumstàncies personals, familiars o laborals, etc., en aquest cas, de treballadors de l'hospital, podria afectar la intimitat d'aquestes persones en el seu entorn laboral. Aquesta afectació no resultaria justificada, ja que el coneixement d'aquestes circumstàncies no sembla que hagi d'aportar cap benefici a l'hora de donar compliment a la finalitat que pretén la reclamant, que demana accés a la informació que pot contribuir a aclarir la gestió d'un incident que l'afecta directament.

Per tant, atès que aquesta informació (circumstàncies personals, laborals etc., pròpies de terceres persones diferents a la reclamant), no tindria rellevància per a la persona reclamant, ni contribuiria al compliment de la finalitat pretesa, el sacrifici que suposaria per a la intimitat d'aquestes persones donar a conèixer aquestes circumstàncies personals, no resulta justificat.

Per això, en cas que la informació disponible sobre “l'incident hostil” contingui alguna informació sobre la situació laboral o personal d'altres treballadors (per exemple, el metge o metges relacionats amb la realització de la prova mèdica a un pacient), caldria limitar l'accés a les explicacions donades per altres treballadors sobre la seva pròpia situació laboral o personal o d'altres persones diferents al reclamant.

Finalment, com s'ha apuntat, l'article 24.1 LTC habilitaria l'accés de la reclamant a informació merament identificativa de personal o càrrecs que puguin constar en la documentació que s'hagi pogut elaborar a l'Hospital (servei de recursos humans, àrea o departament en el que presta servei la reclamant...), referits a l'incident en qüestió. Així, per exemple, es podria donar accés al nom i càrrec del professional que hagi signat un informe, si escau, sobre l'incident i la situació laboral de la reclamant.

V

-Sol·licitud d'informació sobre els accessos a la història clínica hospitalària i a l'HC3 de la reclamant (punt 4)

Segons la sol·licitud de 15 de desembre de 2021, la reclamant sol·licita:

*“copia de las entradas a mi historia compartida del hospital de los últimos 13 años ya que no se me facilito esa información por lo que vuelvo a pedir todas las entradas a mi historial y a mi **historia clínica compartida**. Copia de la justificación de los trabajadores que presuntamente han entrado y no la han justificado. Copia del tiempo en el que han estado conectados, que paginas han consultado, hora de conexión, persona que recoge la información. Solicito esta información tanto en papel como digital. (...) he solicitado por un lado entradas a historia clínica del hospital y también entradas a la historia clínica compartida que son dos cosas diferentes. Y la relación de las personas que han consultado ambas y que documentos se han descargado o visualizado.”*

La reclamant afegeix, en la seva reclamació a la GAIP, de 17 de gener de 2022, que:

“He solicitado todos los accesos a la Hc3 historia compartida realizados desde dentro del CSA Hospital (...) estos accesos ya especifican en su respuesta del día 14 de enero de 2022 que no me los dan, entradas justificación, tiempo de conexión, páginas consultadas, hora de conexión, persona que recoge la información, que documentos han consultado y descargado tanto en Hc3, como en Historia clínica (...).”

En l'escrit de 24 de gener de 2022, l'Hospital explica a la reclamant que, en aplicació de l'LTC, pot exercitar aquest dret davant el Departament de Salut. És a dir, deriva a la reclamant a exercitar aquest dret davant del responsable de l'HC3, que és efectivament el Departament de Salut.

Sobre això, pel que fa a l'HC3, la reclamant únicament vol conèixer la traçabilitat dels accessos que s'haurien dut a terme des del propi Hospital (des dels sistemes d'informació de l'Hospital i per part del personal d'aquest centre).

Des de la perspectiva de la legislació de transparència, segons l'article 27.3 LTC: “3. Les sol·licituds s'han d'adreçar a l'entitat o l'òrgan administratiu **que disposi de la informació**. Si la sol·licitud d'informació s'adreça a un òrgan que no la té a la seva disposició o s'adreça genèricament a una administració, és aplicable el que estableix l'article 30.”

Als efectes que interessin, l'Hospital en principi disposaria d'informació sobre els accessos que es produeixen a l'HC3 des del propi centre i per part dels seus professionals. Per tant, sembla

clar que hauria de poder atendre la sol·licitud formulada en relació amb l'HC3, en els mateixos termes que pot atendre la sol·licitud sobre el registre d'accessos a la història clínica hospitalària.

En qualsevol cas, cal tenir en compte que les consideracions que es faran en aquest informe respecte la possibilitat de donar informació, en base a la legislació de transparència, a la traçabilitat d'accessos a la història clínica hospitalària i a l'HC3, són substancialment coincidents.

Així, partim de la base que la informació de què disposi l'Hospital sobre els accessos a l'HC3 i a la història clínica hospitalària de la reclamant, és informació pública als efectes de l'LTC i està sotmesa al règim d'accés previst en aquesta normativa (article 20 i següents). En concret, caldrà aplicar les previsions dels articles 23 i 24 de l'LTC, en relació amb l'accés al registre d'accessos que sol·licita la reclamant.

Pel que fa a l'aplicació de l'article 23 de l'LTC, ja esmentat, cal tenir en compte que tot i que la història clínica conté dades de salut (art. 10 Llei 21/2000, de 29 de desembre, sobre els drets d'informació concernent la salut i l'autonomia del pacient, i la documentació clínica), es tracta d'informació relativa a la reclamant, titular de la història clínica. En canvi, la informació sol·licitada per la reclamant no inclou dades de salut, atès que es limitaria a informació sobre les persones que han accedit a la seva història clínica.

Per tant, atès que l'article 23 de l'LTC no resultaria d'aplicació a la informació sol·licitada, caldrà tenir en compte l'article 24 de l'LTC.

La informació sobre la traçabilitat dels accessos a la història clínica abasta un conjunt d'informació que va més enllà del que es pot entendre com a dades merament identificatives relacionades amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública del responsable del tractament (art. 24.1 LTC).

Ens referim, a banda de la informació sobre la identitat i, si escau, el càrrec, la categoria o el perfil dels professionals de l'Hospital que hagin accedit, a altra informació com ara la data/hora, temps de connexió dels accessos, o, si escau, el motiu de l'accés. No resulta, doncs, d'aplicació, la previsió de l'article 24.1 LTC en el cas examinat.

Ja ha quedat dit que el dret d'accés a les pròpies dades personals (art. 15 RGPD), pot ser un element de ponderació a tenir en compte.

El dret d'accés a la pròpia informació inclou el dret a conèixer, entre d'altres, els destinataris a qui s'hagi comunicat o es prevegi comunicar aquestes dades (art. 15.1.c) RGPD). Això permetria a la reclamant, titular de la història clínica, conèixer la identitat dels destinataris de la informació que no siguin personal de l'Hospital o d'algun encarregat del tractament d'aquest.

En canvi, en exercici d'aquest dret la reclamant no podria accedir als accessos de persones que estan sota la dependència de l'Hospital. Com ha fet avinent aquesta Autoritat (per exemple, en el Dictamen CNS 48/2021), els accessos del personal d'un centre sanitari a la història clínica d'un pacient d'aquest centre, no és una informació que formi part del dret d'accés previst a la normativa de protecció de dades.

Per tant, l'exercici del dret d'accés a la pròpia informació personal de la reclamant no concorreria com a element de ponderació per l'accés a aquesta altra informació, als efectes de l'article 24.2 LTC.

Dit això, cal tenir en compte la finalitat de l'accés (art. 24.2.b) LTC). Com ha quedat dit, la legislació de transparència no exigeix al sol·licitant d'informació pública motivar la sol·licitud, si bé la finalitat de l'accés, o el context de la sol·licitud, poden ser rellevants.

Així, disposar d'informació sobre els accessos que s'han pogut produir a la seva informació de salut, per part del personal de l'Hospital en què també treballa, hauria de permetre a la persona reclamant, si escau, exercir alguna acció o reclamació relacionada amb aquest accés indegut o amb les conseqüències que això hagi pogut tenir pels seus interessos i drets com a treballadora del propi centre.

Cal tenir present que la història clínica respon a diversos usos, essent el principal la prestació d'una assistència adequada al pacient (art. 11 Llei 21/2000). Així, d'entrada, qualsevol pacient pot tenir un interès legítim en conèixer quins accessos s'han produït a la seva història clínica amb aquesta finalitat o una altra.

La legislació d'autonomia del pacient configura el dret d'informació d'aquest en termes força amplis (article 2 Llei 21/2000 i art. 4 Llei 41/2002), en establir que el pacient ha de poder disposar de tota la informació referida als diferents aspectes que repercuteixen en el seu tractament i per tant en la seva salut. Aquest dret d'informació ampli englobaria, entre d'altres, conèixer quins professionals estan a càrrec i han intervingut en el procés assistencial, és a dir, conèixer quins professionals atenen un pacient i, per extensió, es pot considerar que inclouria conèixer quins professionals han accedit a la història clínica per dur a terme o participar en aquesta atenció, o per realitzar les funcions previstes en la legislació d'autonomia del pacient (funcions administratives, accés pels serveis d'inspecció de la qualitat de l'assistència, etc.).

La pròpia legislació d'autonomia del pacient, limita els termes en què determinats professionals poden accedir a les històries clíniques dels pacients. Per tant, comprovar si s'han produït accessos indeguts, formaria part de l'interès legítim que, com a titular de la història clínica té el propi pacient.

No només això, sinó que en el cas examinat és dona la doble circumstància que la reclamant és titular de la història clínica (i, per tant, pot ser que com a pacient hagi de tenir informació sobre els accessos a la seva informació amb una finalitat de prestació assistencial), però també és treballadora de l'Hospital i, a més, denuncia una situació laboral conflictiva.

Ateses les circumstàncies del cas, també pot ser que vulgui comprovar si, per exemple, s'han produït accessos no justificats, relacionats o causats per la situació laboral conflictiva que denuncia, per part de professionals del centre que no hi estarien autoritzats. Per això, pot ser rellevant per a la defensa dels interessos de la reclamant, saber si s'ha produït algun accés indegut en aquests termes.

A més, recordem que la legislació en matèria de protecció de dades imposa al responsable del tractament l'obligació d'adoptar les mesures tècniques i organitzatives necessàries per garantir la seguretat de les dades personals tractades, inclosa la protecció contra el tractament no autoritzat o il·lícit (arts. 5 i 24 RGPD).

Específicament en l'àmbit que ens ocupa, l'article 9.4 de la Llei 21/2000 disposa el següent:

“4. Els centres sanitaris han de prendre les mesures tècniques i organitzatives adequades per a protegir les dades personals recollides i evitar-ne la destrucció o la pèrdua accidental, i també l'accés, l'alteració, la comunicació o qualsevol altre processament que no siguin autoritzats.”

Alhora, la normativa de protecció de dades reconeix a l'afectat el dret a presentar una reclamació davant, en aquest cas, aquesta Autoritat quan consideri que s'ha produït un incompliment o infracció de la normativa de protecció de dades que afecta el tractament de les seves dades personals (art. 77 RGPD), com seria el cas d'haver-se produït un accés indegut a les dades de la seva història clínica laboral. Això, sens perjudici de poder emprendre altres accions legals que consideri oportunes.

En aquest context, sembla clar que, per tal d'emprendre aquesta o altres accions legals per a la defensa dels seus drets i interessos, la reclamant ha de poder accedir a determinada informació sobre els accessos a la seva història clínica. En concret, ha de poder conèixer quins professionals han accedit a la seva informació, per a quins motius i amb quina justificació, per tal de poder corroborar o no les sospites d'accessos indeguts (per exemple, accessos d'altres treballadors amb els que manté una situació conflictiva però que no atenen a la treballadora com a pacient i que, per tant, probablement no hi podrien accedir), i constatar una possible irregularitat pel que fa a les mesures que la normativa exigeix al responsable en relació amb la gestió de la història clínica del reclamant.

Per altra banda, des de la perspectiva de la protecció de dades, cal tenir en compte la disposició addicional desena de l'LOPDGDD:

*“Los responsables enumerados en el artículo 77.1 de esta ley orgánica podrán comunicar los datos personales que les sean solicitados por sujetos de derecho privado cuando cuenten con el consentimiento de los afectados o **aprecien que concurre en los solicitantes un interés legítimo que prevalezca sobre los derechos e intereses de los afectados conforme a lo establecido en el artículo 6.1 f) del Reglamento (UE) 2016/679**”.*

En principi, la base jurídica de l'article 6.1.f) RGPD, no resulta d'aplicació quan un tractament de dades es du a terme per al compliment d'una missió realitzada en interès públic o en exercici de poders públics del responsable -com seria el cas del tractament de dades de salut en l'àmbit hospitalari-. Ara bé, la disposició addicional desena de l'LOPDGDD preveu una habilitació per a la comunicació en base a l'interès legítim de tercers, en aquest cas, del propi reclamant.

En el cas que ens ocupa aquesta habilitació estaria fonamentada en l'interès legítim que amb caràcter general cal reconèixer al pacient titular de la història clínica -la reclamant-, que resulta un element de ponderació que justificaria, en els termes apuntats, des de la perspectiva de la normativa de protecció de dades, l'accés al registre d'accessos produïts a la pròpia història clínica,

per poder contrastar si aquests accessos s'ajusten a les previsions de la legislació estudiada i comprovar si aquests accessos han pogut tenir repercussió o relació amb la situació laboral conflictiva que la reclamant manifesta.

D'altra banda, cal analitzar la possible afectació que l'accés a la informació pública sol·licitada podria comportar pels drets de les persones afectades (els professionals de l'Hospital que hagin accedit a la història clínica hospitalària de la reclamant, o a la seva informació de l'HC3 des del propi centre, les dades dels quals puguin constar en el registre d'accessos a efectes de traçabilitat).

Les dades d'aquests professionals són dades personals protegides pels principis i garanties de la normativa de protecció de dades. Les dades dels professionals que accedeixen a la història clínica d'un pacient poden ser no només dades identificatives o laborals (identitat, càrrec, categoria o perfil professional), sinó també informació relativa al propi accés (data/hora i, si escau, durada de l'accés, entre d'altres).

Els treballadors (en aquest cas, professionals assistencials, o d'altres perfils, dels serveis de salut), poden fer un cert ús privat dels recursos informàtics o les eines de treball, com ara un telèfon mòbil, un ordinador, etc, que l'empresa posa a disposició d'aquests per al desenvolupament de les tasques i funcions que tenen encomanades, d'acord amb les polítiques d'ús que hagi establert cada empresa. Respecte d'aquest ús privat, en termes generals, els treballadors poden tenir certa expectativa de privacitat.

Ara bé, més enllà d'això, no sembla que un treballador pugui tenir les mateixes expectatives quan utilitza aquestes mateixes eines per accedir a informació d'un tercer (el pacient), a la qual només hauria d'accedir per a complir determinades tasques que pugui tenir assignades en base a la legislació aplicable.

A això cal afegir que, segons l'article 5 de l'RGPD:

"1. Los datos personales serán:

(...).

f) tratados de tal manera que se garantice una seguridad adecuada de los datos personales, incluida la protección contra el tratamiento no autorizado o ilícito y contra su pérdida, destrucción o daño accidental, mediante la aplicación de medidas técnicas u organizativas apropiadas («integridad y confidencialidad»).

2.El responsable del tratamiento será responsable del cumplimiento de lo dispuesto en el apartado 1 y capaz de demostrarlo («responsabilidad proactiva»).

Cal tenir en compte que, segons la legislació d'autonomia del pacient, qualsevol accés a les històries clíniques ha de ser necessàriament gestionat, protocol·litzat i supervisat pel responsable (art. 11 Llei 21/2000). La traçabilitat dels accessos a les històries clíniques resulta una mesura necessària per a assegurar la protecció de la informació que s'hi conté. Per tant, no sembla que l'expectativa de privacitat que els treballadors afectats (professionals de l'Hospital) podrien tenir en d'altres parcel·les de la seva activitat professional, resulti aplicable en igual mesura quan

aquests treballadors accedeixen i gestionen informació d'altri (no només del propi pacient, sinó també dades d'altres persones, com ara familiars del pacient o d'altres professionals que l'atenen).

En definitiva, si tenim en compte que els treballadors que puguin estar afectats per la reclamació presentada han de tenir informació prèvia sobre l'ús correcte de les històries clíniques i sobre la traçabilitat dels accessos que s'hi produeixen, no sembla que l'expectativa de privacitat d'aquests treballadors, quan accedeixen i gestionen informació d'altri (expectatives que sí poden tenir en d'altres parcel·les de la seva activitat professional), pugui suposar un contrapès determinant en la ponderació esmentada.

Per tant, el dret a la protecció de dades de les persones que hi hagin accedit no justificaria la denegació de l'accés de la reclamant al registre d'accessos a la seva pròpia història clínica, en concret, conèixer la identitat dels professionals que hi han accedit des de l'Hospital en el que també treballa.

En qualsevol cas, el principi de minimització de dades (article 5.1.c) RGPD), exigeix que l'accés es limiti a les dades estrictament necessàries per assolir la finalitat pretesa.

Conèixer la identitat i, si escau, el càrrec, categoria o perfil dels professionals que accedeixen a la història clínica i altres dades vinculades a l'accés (data i hora, lloc, motiu etc.), resultaria proporcionat, ja que permet donar compliment a la finalitat explicitada per la reclamant de conèixer quines persones han accedit i consultat la seva informació, i comprovar, si escau, accessos indeguts dels que té sospita. En canvi, no resultaria pertinent comunicar altres dades personals, com ara el número de DNI, dades de contacte d'aquests professionals o altres que, val a dir, el reclamant tampoc no demana.

Finalment cal recordar que, segons disposa l'article 31 de l'LTC, si la sol·licitud d'informació pública pot afectar drets o interessos de tercers, identificats o fàcilment identificables, se'ls ha de donar trasllat de la sol·licitud, per tal que puguin fer les al·legacions que considerin convenientes, en aquells casos en què puguin ser determinants del sentit de la resolució.

Per tant, caldrà atorgar el tràmit d'audiència a les persones afectades en relació amb el registre d'accessos a la història clínica de la reclamant, per tal que puguin fer al·legacions i es pugui valorar, si escau, la concurrència d'alguna circumstància addicional que s'hagi de tenir en compte als efectes de la ponderació. En qualsevol cas, per la informació de què es disposa, fem notar que el propi Hospital explica en la seva resposta a la reclamant, de data 14 de gener de 2022, que hauria donat compliment a aquest tràmit de l'article 31 de l'LTC.

Tot això, partint de la base que, com ha quedat dit, l'Hospital efectivament disposi de la informació relativa, específicament, al registre d'accessos a l'HC3. En cas que no fos així, tenint en compte les previsions de l'article 27.3 i 30.1 de l'LTC, podria ser necessari, si escau, derivar la sol·licitud d'accés a la informació pública a l'entitat que disposi efectivament de la informació, en relació amb els accessos a l'HC3 (Departament de Salut).

Conclusió

Pel que fa a la sol·licitud d'informació relativa als horaris i el calendari laboral de la reclamant (punts 1 i 2), atès que la informació sol·licitada es referiria únicament a les condicions laborals de la pròpia reclamant, la normativa de protecció de dades no impedeix aquest accés, ni tampoc l'accés a les dades merament identificatives de les persones encarregades d'establir el seu calendari laboral, que puguin constar en la documentació sol·licitada.

Pel que fa a la sol·licitud relativa a "l'incident hostil" (punt 3), la reclamant té dret a accedir a tota la informació sobre la seva persona que figuri en la documentació de què disposi l'Hospital i que s'hagi generat arran de l'incident, incloent l'origen de la informació, és a dir, la identitat de les persones que l'hagin facilitat, llevat que del tràmit d'audiència resultés alguna circumstància que justifiqui la limitació de l'accés. Caldria excloure de l'accés les dades de salut de terceres persones que la reclamant no hagués conegut prèviament per les seves funcions assistencials. Tampoc no estaria justificat l'accés a la resta d'informació sobre terceres persones que pugui constar en la documentació sol·licitada i que no sigui rellevant des del punt de vista de l'afectació que l'incident pot tenir per la reclamant.

Pel que fa a la sol·licitud d'informació sobre els accessos a la història clínica hospitalària i a l'HC3 de la reclamant (punt 4), la normativa de protecció de dades no impedeix comunicar a la persona reclamant la informació relativa als accessos a la seva història clínica hospitalària i a l'HC3 que s'haurien produït des de l'hospital, en els termes que s'han exposat.

La normativa de protecció de dades no impedeix l'accés de la reclamant als protocols d'actuació que sol·licita, ni a les dades merament identificatives dels professionals que han intervingut en l'aprovació d'aquests.

Barcelona, 1 d'abril de 2022